

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea tratatelor potrivit articolului 263 al doilea paragraf TFUE ca urmare a încălcării principiului legalității
 - Fondul de Garantare nu se poate prevala ca atare de niciun temei pentru adoptarea deciziei care constituie titlu executoriu în litigiul întrucât articolul 299 TFUE autorizează cel mult Comisia, însă nu Fondul de Garantare, să acționeze prin intermediul unei decizii executorii. În continuare, reclamantul susține că articolul 299 TFUE, considerat în mod separat, nu este un temei suficient pentru adoptarea unei decizii executorii întrucât competența instituțiilor în cauză de a adopta un astfel de act trebuie să rezulte din alte dispoziții.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea tratatelor potrivit articolului 263 al doilea paragraf TFUE ca urmare a lipsei unei cereri de restituire în temeiul anexei II partea B secțiunea 2 punctul II.20 din acordul de grant
 - Pârâta nu ar avea dreptul, potrivit dispozițiilor acordului de grant, de a recupera cheltuielile notificate de reclamantă efectuate în primul an de proiect întrucât costurile sunt eligibile și, prin urmare, trebuie recunoscute.
 - Nu se poate susține nici că reclamanta, după părăsirea proiectului FIBROGELNET, nu avea niciun drept la rambursarea cheltuielilor sale din cauza numeroaselor încălcări ale dispozițiilor procedurale privind ieșirea unui beneficiar din consorțiu, în temeiul anexei II partea B secțiunea 2 punctul II.35 și următoarele, întrucât participarea reclamantei la proiectul FIBROGELNET nu a luat sfârșit în mod efectiv, iar coordonatoarea a confirmat în mod repetat reclamantei, anterior pretinsei ieșiri a acesteia din proiect, că costurile sunt cheltuieli eligibile în temeiul anexei II partea B secțiunea 2 punctul II.14 din acordul de grant. Reclamanta se poate baza așadar în mod întemeiat că va primi costurile.

Acțiune introdusă la 7 octombrie 2020 – KC/Comisia

(Cauza T-580/20)

(2020/C 414/59)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: KC (reprezentant: L. Frölich, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- obligarea Uniunii Europene să îi plătească reclamantei o despăgubire pentru prejudiciul material (dobânzi și daune distincte) în cuantum de 330 000 de euro pe zi, începând de la 1 iunie 2020 (inclusiv) și până la data adoptării unei decizii de către Comisia Europeană în dosarul [confidențial] ⁽¹⁾, conform dispozitivului și principiilor Hotărârii din 21 iulie 2016, Dilly's Wellnesshotel, C-493/14, și Hotărârii din 5 martie 2019, Eesti Pagar AS, C-349/17;
- obligarea Uniunii Europene să îi plătească reclamantei o despăgubire pentru pierderea de șanse, în cuantum de 680 000 de euro pe zi, începând de la 1 iunie 2020 (inclusiv) și până la data adoptării unei decizii de către Comisia Europeană în dosarul [confidențial], conform dispozitivului și principiilor Hotărârii din 21 iulie 2016, Dilly's Wellnesshotel, C-493/14, și Hotărârii din 5 martie 2019, Eesti Pagar AS, C-349/17;
- obligarea Uniunii Europene să îi plătească reclamantei o despăgubire pentru prejudiciul moral în cuantum de 10 354 869,92 de euro;
- dispunerea ca despăgubirile menționate mai sus să fie majorate cu dobânzi moratorii, de la data pronunțării prezentei hotărâri și până la plata integrală, la rata stabilită de Banca Centrală Europeană (BCE) pentru operațiunile sale principale de refinanțare, majorată cu două puncte procentuale;
- obligarea Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un motiv unic întemeiat pe cele trei condiții cumulative prevăzute de jurisprudență, conform Hotărârii din 8 noiembrie 2011, *Idromacchine și alții/Comisia*, T-88/09, EU:T:2011:641, pentru angajarea răspunderii Uniunii Europene în temeiul articolului 340 al doilea paragraf TFUE. Acest motiv se împarte în trei aspecte.

1. În primul rând, reclamanta susține că a denunțat, în plângerea sa prezentată Comisiei Europene, intervenții care nu au fost notificate ale Statului francez sub formă de capital de risc într-un fond gestionat de o societate de drept privat care dispunea de drepturi exclusive și speciale, în sensul articolului 106 alineatul (1) TFUE. Aceasta consideră că Comisia nu a respectat dispozitivul și principiile enunțate în Hotărârea din 21 iulie 2016, *Dilly's Wellnesshotel*, C-493/14, EU:C:2016:577 și în Hotărârea din 5 martie 2019, *Eesti Pagar*, C-349/17, EU:C:2019:172. Potrivit reclamantei, Comisia a încălcat, *primo*, principiul „*lex posterior derogat legi priori*”, *secundo*, ierarhia normelor prevăzută la articolul 288 TFUE și, *tertio*, principiul „*lex specialis derogat legi generali*”. În ultimul rând, Comisia ar fi încălcat drepturile procedurale ale reclamantei, întrucât nu a inițiat procedura oficială de investigare prevăzută la articolul 108 alineatul (2) TFUE într-un termen rezonabil.
2. În al doilea rând, reclamanta afirmă că a fost privată de efectele juridice determinante și necesare pe care le creează inițierea procedurii oficiale de investigare și care i-ar fi permis să justifice în fața instanțelor naționale existența unei obligații de recuperare a ajutoarelor ilegale în cauză. Potrivit reclamantei, acest lucru i-ar fi permis să obțină măsuri provizorii în special pentru a face față urgenței care o reprezenta pentru ea o lipsă a veniturilor suficiente.
3. În al treilea rând, reclamanta consideră că a fost stabilit caracterul direct și cert al prejudiciului suferit, întrucât comportamentul ilegal al Comisiei a împiedicat-o să obțină de la autoritățile franceze plata indemnizațiilor care să îi acopere ratele bancare, ceea ce conduce la un prejudiciu material, la o pierdere de șanse și la un prejudiciu moral, care trebuie să fie reparate de Uniune.

(¹) Date confidențiale oculte.

Acțiune introdusă la 17 septembrie 2020 – Ighoga Region 10 și alții/Comisia

(Cauza T-582/20)

(2020/C 414/60)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Interessengemeinschaft der Hoteliers und Gastronomen Region 10 e.V. (Ighoga Region 10) (Ingolstadt, Germania), MJ și MK (reprezentant: A. Bartosch, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea deciziei pârâtei din 28 aprilie 2020 privind ajutorul de stat SA.48582 (2017/FC) – Germania – Ajutor de stat prezumat în favoarea Maritim-Gruppe și a KHI Immobilien GmbH (Ingolstadt), precum și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă un motiv unic, întemeiat pe încălcarea drepturilor procedurale ale reclamantelor în calitate de persoane interesate, în sensul articolului 1 litera (h) din Regulamentul 2015/1589 (¹), întrucât pârâta a refuzat să deschidă o procedură formală de investigare împotriva Germaniei în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE.